

læggelse af samarbejde mellem planmyndigheden og det lokale kulturhistoriske museum, skal jeg understrege, at der kun vil være tale om et tilbud om bistand fra styrelsen. Det vil være op til planmyndigheden, om man ønsker at benytte en sådan bistand. Jeg henviser til svar på spørgsmål nr. 88 (L 152 – bilag 149).

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Udvalget indstiller lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori det foreligger efter 2. behandling.

Et mindretal i udvalget (S og RV) forudsætter, at kulturministeren ved udpegnings af en leder for en museumsstyrelse, jf. lovforslagets § 38, stk. 1, blandt andet kan lægge vægt på museumsfaglige kvalifikationer.

Et andet mindretal i udvalget (SF og CD) forudsætter, at kulturministeren ved udpegnings af en leder for en museumsstyrelse, jf. lovforslagets § 38, stk. 1, lægger vægt på museumsfaglige kvalifikationer.

Socialistisk Folkeparti finder, at loven nu, efter ændringsforslagene, er blevet så god, at SF kan støtte lovforslaget. Men der er stadig væk problemer. Et af de væsentlige er finansieringen. Flere af henvendelserne til udvalget har gjort opmærksom på, at den øgede bevilling ikke er tilstrækkelig til, at museerne kan leve op til de i loven stillede forventninger.

Med loven sker der en forhøjelse af beregningsgrundlaget for såvel minimum som maksimum for det ikkestatslige tilskud. Samtidig sker der en generel forhøjelse af rammen. Kulturministeriet har beregnet den gennemsnitlige stigning af det sidste til ca. 34.000 kr. Forhøjelsen af maksimumstilskudsgrundlaget vil over en periode betyde en forhøjelse på ca. 125.000 kr. (2002-priser). Forhøjelsen af tilskuddene skal ses i sammenhæng med de øgede kvalitetskrav, herunder også krav til øget tilgængelighed, og de nye opgaver, som museerne pålægges med loven, jf. ministerens svar på spørgsmål nr. 1. Det gælder ikke mindst de nu lovpligtige forundersøgelser i forbindelse med det arkæologiske arbejde.

Samtidig skal forhøjelsen af tilskuddene vurderes i forhold til det fald i faste priser, der har været i statens maksimumstilskud i årene 1990-2001.

Blandt maksimumsmuseerne tælles en stor del af de museer, der varetager – og i fremtiden skal varetage – lovens arkæologiske opgaver.

Når stigningen i tilskuddene i henhold til denne lov har kompenseret for det konstaterede fald i faste priser i tilskuddet i perioden 1990-2001, vil det resterende beløb næppe kunne dække mere end 1/3 årsværk. Det må nok anses for at være en for lille ressource til at løfte de nye opgaver.

Det er således ikke uproblematisk at igangsætte væsentlige nye bestemmelser om forvaltningen af den arkæologiske kulturarv, uden at der er tilvejebragt de nødvendige midler til arbejdets udførelse.

I vurderingen af den med loven forbundne økonomi bør også indgå f.eks. de af regeringen generelt – og i forbindelse med denne lovgivning specifikt – udtalte ønsker om et øget informationsteknologisk niveau. Heller ikke denne målsætning kan aflæses i lovens økonomiske bilag.

Det er med andre ord noget af en udfordring for museerne at skulle løfte de mange nye opgaver, og SF vil ikke undlade at gøre opmærksom på den vanskelige situation, museerne er bragt i.

Bortset fra usikkerheden om økonomien har andre væsentlige problemer til gengæld løst sig tilfredsstillende.

Lovforslagets kapitel 8, *kulturarv og planlægning*, betyder et styrket samarbejde mellem planmyndigheder og museer, bl.a. til gavn for sikringen af væsentlige bevaringsværdier for eftertiden.

I løbet af lovbehandlingen er samarbejdsproceduren i § 23 mellem planmyndighed og museer blevet præciseret på en måde, som sikrer, at museerne altid inddrages med deres viden, således at der i planlægningen kan tages nødvendige og mulige hensyn til kulturarven.

Med § 24 får museerne mulighed for at foretage den nødvendige dokumentation af samfundsforandringer og forsvindende kulturlevn, der forårsager anlægsarbejder m.v. Begge ændringer styrker bestemmelsernes formål.

Derudover har der været usikkerhed om den kommende museumsstyrelses faglighed. Her er det glædeligt, at det museumsfaglige aspekt i styrelsens ledelse og øvrige bemanning er blevet understreget. Det gælder ikke mindst i forbindel-